

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibitent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

46. Cap. De Morte.

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-56447

sint, cur ignoti illi, quibus reos se fiant, in judicio de prolatiis culpis formando, graviter aberrent.

Ejus itaque, quem tibi à confessionibus elegisti, quique animum tuum penitus perspectum habet, acquiesce consilijs, & certo scias rem te facturum Deo longè gratissimam. Hoc inter reliqua omnia efficacissimum est, ut saneris, remedium.

Vir obediens loquetur victoriam, inquit S. Scriptura.

CAPUT XLVI.

DE MORTE.

Mori, est in alterum abire mundum, vel ut in cœlum transferaris, vel ut ad inferos detrudaris.

Mori, est vitam. & quidquid h̄c possidetur, amittere, sine spe quidquam illum unquam recuperandi.

Parentibus, propinquis, superbis ædificijs, agris, aticenjs pratis, honorificis munieribus ac dignitatibus tuis aliquando (velis nolis) nuntium remittere te oportebit.

In morte relinquuntur omnia, omnia in manus transeunt alienas; nihil, nisi sola virtus, nos comitatur.

Mors

Mors amara est divitibus , sed bonorum operum egenis longè est acerbissima

Quoniam nascimur uno modo , multo morimur . Nihil morte certius , nihil horā , loco , mortis genere reperitur incertius : fugit te , an de improviso , an lentē , an domi , an in platea . an in aetate juvenili , an in proiecta , an post annum cras , an hodie sis moriturus , ne de momento quidem certus es . Vide ergo an non temerarium sit cum procrastinatione in salutem animæ incumbere ?

Si copia tibi fieret , è thesauris regijs afferendi quantumcunque velles , ut te postmortosque tuos , dum vivens , eo pacto compleares ; an momentum (quantacunque tibi foret spes datam à Rege facultatem non tam citò revocandam) elabi sineres , quo tam splendidam opportunitatem arripere , posses , verius , ut postmodum haberes potestatem ?

Si quando militibus , sibi fugâ consilendi , aut urbem expilandi facultas conceditur , certatim operi se omnes accingunt , mirâ alacritate domos , cubicula , scrinia perlustrant , resque ibidem inventas diripiunt , veriti , ne concessu deprendandi copia quam primum adimantur

Potestas tibi facta est tartarei specus fœdissimique

fidissimique carceris squallores & cruciatus effugiendi, cœlum expugnandi, maximum tum gratiæ ut in gloriæ faciendo incrementum, teque eâ viâ æternum locupletandi; sed ignoras, quando facultas illa sit retractanda; quando ventura sit nox, in qua nihil amplius poteris pro mereri.

Quamvis itaque non parva te spes alat, minimè futurum, ut tam citò è vitâ decadas, tamen acceleres necesse est, metu, ne ab ingruente morte etiam ante vesperam, quin imò proximo forsan momento, illa tibi potestas surripiatur.

Tempus præterit, labuntur anni; quare tempestivè tibi consule, vitæque tuæ dies utiliter impende.

Parere possunt aeternam vitam pauci dies,
inquit S. Eucherius (a)

CAPUT XLVII.

Art. benè moriendi cunctis artibus preferenda.

Si spes tibi firma foret, propediem cœlo te potiturum, frequenter cum S. Paulo in hac verba prorumperes: Cupio dissolvi, & esse cum Christo, nec non cum Davide. Hen mihi quia incolatus meus prolongatus

(a) De ver. Sap